

Zorka na chvíľu zastala a v teplom vánku spomínala, aká nádherná bola minuloročná slávnosť. Bola si však istá, že tento rok bude ešte krajšia.

„Och,“ povzdychla si Zorkina mama a zažmurkala oboma očami. „Nemôžem sa sústrediť, keď tu takto pobehuješ v kruhu.“

Zorka spomalila a pritúlila sa k mamičke. „Povedz, ktorá je *tvoja* najobľúbenejšia časť slávnosti?“ spýtala sa.

Mama sa zamyslela. „Mám rada skoky cez prekážky. Tvoj ocko bude

tento rok porotcom. Dávno predtým, ako si sa narodila, bol šampiónom v skokoch!“

„Naozaj?“ zadivila sa Zorka a oči sa jej rozšírili. „Ach, možno by som aj ja mohla byť šampiónom v skokoch cez prekážky.“

Postavila si prekážku z bodliakov a snažila sa ju preskočiť. No Zorka bola zatiaľ len malý kvetinový poník a nedokázala preskočiť vysokú prekážku. „Au!“ zastonala, keď jej pichliače poškriabali nohu.

